

R-๑๐. ชื่อผลงาน : การเปรียบเทียบการผ่าตัดเย็บมดลูกแบบบีลันซ์และการตัดมดลูกออกทางหน้าท้อง
ในมารดา ตกเลือดหลังคลอด โรงพยาบาลศรีสะเกษ พ.ศ.๒๕๕๗

เจ้าของผลงาน/ผู้นำเสนอ : น.ส.ชุตินา บุญขวาง

หลักการและเหตุผล : การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบการผ่าตัดเย็บมดลูกแบบบีลันซ์ และการตัด
มดลูกออกทางหน้าท้องในมารดาตกเลือดหลังคลอด โรงพยาบาลศรีสะเกษ พ.ศ.๒๕๕๗ นี้ เป็นการวิจัย
เชิงพรรณนา

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการผ่าตัดเย็บมดลูกแบบบีลันซ์ และการตัดมดลูกออกทาง
หน้าท้องในมารดาตกเลือดหลังคลอด

วิธีการศึกษา : ศึกษามารดาตกเลือดหลังคลอดจำนวน ๕๓ ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
แบบบันทึก โดยใช้แบบสอบถามบันทึกเก็บจากเวชระเบียนผู้ป่วย ระหว่างวันที่ ๖ พฤษภาคม - ๖ กรกฎาคม
พ.ศ.๒๕๕๗ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติ Fisher's Exact
Test ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษา : กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงวัยเจริญพันธุ์ ร้อยละ ๔๘ และอาชีพส่วนใหญ่ทำ
เกษตรกรรมหรือรับจ้าง ร้อยละ ๖๖ เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีต่อการผ่าตัดทั้ง ๒ แบบพบว่า ตัวแปร
ต่างๆได้แก่ อายุ อาชีพ จำนวนครั้งของการตั้งครรภ์ ชนิดของการคลอด น้ำหนักตัวของทารก ปริมาณการ
สูญเสียเลือด การได้รับยากระตุ้นการหดตัวของมดลูก สาเหตุการตกเลือดหลังคลอด ระยะเวลาในการผ่าตัด
มีความแตกต่างกัน ยกเว้นจำนวนวันนอนในโรงพยาบาลไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

สรุปและข้อเสนอแนะ : การผ่าตัดเย็บมดลูกแบบบีลันซ์เสียเลือดและใช้เวลาในการผ่าตัดน้อยกว่า
การตัดมดลูกออกทางหน้าท้องในมารดาตกเลือดหลังคลอด ดังนั้นจึงเป็นทางเลือกใหม่ที่ใช้เวลาในการผ่าตัด
น้อยกว่า เสียเลือดน้อยกว่า จึงสมควรเลือกวิธีที่ง่ายและมีประสิทธิภาพ เก็บรักษามดลูกไว้ได้เพื่อระงับการ
ตกเลือดหลังคลอด เพื่อลดการตัดมดลูกและมารดาสามารถมีบุตรได้อีกเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น